

ΣΑΝ
ΣΗΜΕΡΑ

Διάλογος με τον Γιώργο Μιχελακάκη για την Ιστορία και την ιστορική συνείδηση

Πες μου πως βλέπεις την ιστορία για να σου πω ποιος είσαι, επίλογος Β'

Γεγονότα

1091 - Ο Βυζαντινός αυτοκράτορας Αλέξιος Α΄ Κομνηνός νικά τους Πετσαλένους στη μάχη του Λεβονίου.

1429 - Η Ιωάννα της Λωραίνης φθάνει στην Ορλεάνη για να την ελευθερώσει από την πολιορκία των Άγγλων.

1781 - Αμερικανική Επανάσταση: Βρετανικά και γαλλικά πλοία συγκρούονται έξω από τις ακτές της Μαρτινίκας.

1882 - Ο Βέρνερ φον Ζίμενς δοκιμάζει στο Βερολίνο το Ελέκτρομοουτ, πρόδρομο του τρόλεϊ.

1945 - Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος: ο Αδόλφος Χίτλερ παντρεύεται την επί χρόνια σύντροφό του, Εύα Μπράουν, σε ένα καταφύγιο στο Βερολίνο και ορίζει ως διάδοχό του τον ναύαρχο Καρλ Νταίνιτς. Ο Χίτλερ και η Μπράουν αυτοκτονούν την επόμενη ημέρα.

1945 - Τα αμερικανικά στρατεύματα απελευθερώνουν το στρατόπεδο συγκέντρωσης Νταχάου.

Γεννήσεις

1863 - Κωνσταντίνος Καβάφης, Έλληνας ποιητής

1874 - Νικόλαος Επισκοπόπουλος, Έλληνας συγγραφέας

1899 - Ντιουκ Έλιγκτον, Αμερικανός συνθέτης και πιανίστας

1901 - Χιροχίτο, αυτοκράτορας της Ιαπωνίας

1936 - Γρηγόρης Γιάνναρος, Έλληνας πολιτικός

1943 - Γιάννης Καλατζής, Έλληνας τραγουδιστής

1957 - Σοφία Σακοράφα, Ελληνίδα ακορντίστρια και πολιτικός

1970 - Αντρέ Αγκάσι, Αμερικανός αντισφαιριστής

1970 - Ούμα Θέρμαν, Αμερικανίδα ηθοποιός

2007 - Ινφάντα Σοφία της Ισπανίας

Θάνατοι

1930 - Μαρία Πολυδούρη, Ελληνίδα ποιήτρια

1933 - Κωνσταντίνος Καβάφης, Έλληνας ποιητής

1961 - Γιάννης Κορδάτος, Έλληνας κοινωνιολόγος

1977 - Αναστάσιος Δ. Φράγκος, Έλληνας πολιτικός

1980 - Άλφρεντ Χίτσκοκ, Άγγλος σκηνοθέτης

1998 - Αρχέλαος Αντώναρς, Έλληνας γελοιογράφος

2006 - Τζον Κένεθ Γκάλμπρεϊθ, Καναδός οικονομολόγος

2009 - Λεωνίδα Χρηστάκης, Έλληνας συγγραφέας

2012 - Γιώργος Δ. Παππάς, Έλληνας πολιτικός

2013 - Αντώνης Αντάπας, Έλληνας νομικός

2013 - Ανδρέας Ντούζος, Έλληνας ηθοποιός

2014 - Μπομπ Χόσκινς, Άγγλος ηθοποιός

Ο Ζωγράφος και συγγραφέας Γιώργος Μιχελακάκης

Όποιος επιθυμεί να επικοινωνήσει με τον Γιώργο Μιχελακάκη ή να καταθέσει τις απόψεις του μπορεί να στείλει email στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις gmichelpaint@gmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

Μεταπολεμικά η μαζική μετανάστευση, έφερε ένα μεγάλο αριθμό γυναικών, όμως, αυτή η διαφοροποίηση, δεν εκφράστηκε μέσα στις οργανώσεις. Οι γυναίκες σπάνιζαν μέσα στα διοικητικά συμβούλια των οργανώσεων, ενώ η συμμετοχή τους ήταν ακολουθητική.

Οι Αυστραλό-Ελληνικές οργανώσεις

Όταν μελετάμε ιστορικά την εμφάνιση και εξέλιξη των ελληνικών οργανώσεων στην Αυστραλία, διαπιστώνουμε πως η έννοια της δημοκρατίας δεν είναι από την αρχή κάτι το παγιωμένο και δεδομένο. Η έννοια της δημοκρατίας εξελίσσεται και αλλάζει, ανάλογα με τις αντιλήψεις που επικρατούν μέσα στην ευρύτερη κοινωνία. Να σκεφτούμε πως όταν ιδρύθηκαν οι ελληνικές κοινότητες στα τέλη του 19ου αιώνα στη Μελβούρνη και το Σίδνεϊ, η λέξη «δημοκρατία», ακουγόταν στα αυτιά των περισσότερων ανθρώπων, κάτι σαν κάλεσμα για επανάσταση!

Στα χρόνια εκείνα κυριαρχούσαν στην Ευρώπη απολυταρχικές μοναρχίες, και κάθε προσπάθεια των πιο τολμηρών ανθρώπων που ονειρεύονταν τη πολιτική και κοινωνική ισότητα, αντιμετώπιζόταν με σκληρά κατασταλτικά μέσα.

Όταν άρχισαν να έρχονται στην Αυστραλία οι έλληνες ως κατάδικοι αρχικά, ως χρυσοθήρες στη συνέχεια και ως οικονομικοί μετανάστες μετά, ο μπερλιαρισμός βρισκόταν στην κορύφωση του, που τον συνόδευε η ιδεολογία του ρατσισμού, σύμφωνα με την οποία δεν ήταν οι άνθρωποι ίσοι μεταξύ τους. Ήταν εμπεδωμένη στην κοινή γνώμη η αντίληψη ότι οι άνθρωποι ανάλογα με την εθνικότητά τους, και το χρώμα του δέρματός τους, ανήκαν σε μια ιεραρχία ανώτερων, μεσαίων και κατώτερων όντων. Μάλιστα υπήρχε η αντίληψη ότι η κοινωνική θέση του καθενός, ήταν αποτέλεσμα μιας φυσικής τάξης. Δεν έλειπαν και εκείνοι που θεωρούσαν ότι ο πλούτος και η φτώχεια ήταν ένδειξη θείκης απόφασης.

Στα χρόνια που άρχισαν να δημιουργούν οι έλληνες μετανάστες τις πρώτες εκκλησίες και κοινότητες, η δουλειά αν και νομικά είχε καταργηθεί, δεν είχε καταργηθεί και πραγματικά. Τα κράτη στήριζαν ακόμα μια χονδροειδή νομοθεσία η οποία επέτρεπε την ωμή εκμετάλλευση των πιο φτωχών, καθώς την στήριζε ακόμα η ρατσιστική ιδεολογία. Στην Αυστραλία τους ιθαγενείς δεν τους αναγνώριζαν ούτε καν ως ανθρώπους. Ενώ οι γυναίκες κοινωνικά εξαρτιόντουσαν από τους άνδρες και δεν τους είχαν δοθεί ακόμα πολιτικά δικαιώματα. Μέσα σε ένα τέτοιο κλίμα ρατσισμού και ωμής εκμετάλλευσης, που ήταν διαποτισμένη ολόκληρη η κοινωνία λειτούργησαν και οι ελληνικές οργανώσεις.

Πόσο δημοκρατικά λειτούργησαν; Αν διαβάσει κανείς τα πρώτα κείμενα, που κυκλοφόρησαν από έλληνες που κατάφεραν να ανοίξουν τα πρώτα μα-

γαζιά και τις πρώτες επιχειρήσεις όπως το βιβλίο «Η ζωή εν Αυστραλία», θα διαπιστώσει ότι επικρατούσε η αντίληψη ότι οι έλληνες ως επιχειρηματικός λαός, μπορούσε να εκμεταλλευτεί ευκαιρίες σε τομείς της οικονομίας που οι βρετανοί αποικιοκράτες δεν έδειχναν ιδιαίτερο ενδιαφέρον, διότι θεωρείτο ότι δεν ήταν επικερδείς. Ανέπτυξαν έτσι οι έλληνες μια οικονομία στον τομέα των επισιτιστικών επαγγελματιών η οποία απαιτούσε υποτακτικό και σκληρά εργαζόμενο προσωπικό, το οποίο αντλήθηκε μέσω της «αλυσιδωτής μετανάστευσης» από την πατρίδα. Το προσωπικό, δούλευε αγόγγυστα για 10 και 15 ώρες την ημέρα επί επτά ημέρες με μεροκάματα που δεν πλησίαζαν ούτε το ένα τρίτο των αμοιβών που όριζε το κράτος.

Η οικονομική ανισότητα μεταξύ των ελλήνων, είχε και μια ιδεολογική αντιστοιχία μέσα στις οργανώσεις. Συνήθως οι επιχειρηματίες αποτελούσαν την διοίκηση των οργανώσεων και οι εργάτες τους, τη σιωπηλή πλειοψηφία των μελών.

Ιδεολογικά οι επιχειρηματίες ήταν υποστηρικτές της μοναρχίας τόσο στην Αυστραλία όσο και στην Ελλάδα. Την ανασφάλεια που ένοιωθαν μέσα στην ρατσιστική κοινωνία προσπαθούσαν να την εξισορροπήσουν με την προσπάθεια να μοιάσουν όσο γίνεται περισσότερο με τους βρετανούς.

Μεταπολεμικά η μαζική μετανάστευση, έφερε ένα μεγάλο αριθμό γυναικών, όμως, αυτή η διαφοροποίηση, δεν εκφράστηκε μέσα στις οργανώσεις. Οι γυναίκες σπάνιζαν μέσα στα διοικητικά συμβούλια των οργανώσεων, ενώ η συμμετοχή τους ήταν ακολουθητική. Να βοηθούν τους άνδρες. Η σύγκρουση μεταξύ Εκκλησίας και Κοινοτήτων, δεν ήταν πάνω στην πατριαρχική κουλτούρα, αλλά στη διοίκηση. Όταν από τη δεκαετία του 60 και 70 αναπτύχθηκαν τα κοινωνικά κινήματα για το περιβάλλον και την ισότητα των φύλων, και πάλι οι οργανώσεις δεν συμμετείχαν. Το ίδιο συνέβη και αργότερα με τους αγώνες για τα ίσα δικαιώματα των ομοφυλόφιλων ζευγαριών. Οι ελληνικές οργανώσεις δεν συμμετείχαν.

Η παρελθοντική πατριαρχική κουλτούρα συντηρήθηκε και επικράτησε μέσα στις οργανώσεις. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα, το μεγάλο πολιτισμικό χάσμα μεταξύ των γενιών. Έτσι που έγινε δύσκολη η ομαλή συνέχεια μέσα στις οργανώσεις από την πρώτη στις επόμενες γενιές.

Στο επόμενο άρθρο θα συζητήσουμε την έννοια της Δημοκρατίας. Πως γεννήθηκε, και τι είδους εφαρμογή είχε στις οργανώσεις των μεταναστών.

Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή.